

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na posiedzeniu w dniu 5 lutego 2025 r. bez udziału stron
wniosku obrońcy obwinionej sędzi w stanie spoczynku X.Y. - adw. A. R. z dnia 28
listopada 2024 r. w przedmiocie wyłączenia SSN Marka Dobrowolskiego od
rozpoznania sprawy II ZOW 22/23
na podstawie art. 42 § 1 k.p.k. i art. 41 § 1 k.p.k. *a contrario* w zw. z art. 128 ustawy
z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz. U. z 2024 r.
poz. 334 - dalej powoływana jako u.s.p.)

postanowił:

**nie uwzględnić wniosku o wyłączenie SSN Marka
Dobrowolskiego od udziału w sprawie o sygn. akt II ZOW 22/23.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 28 listopada 2024 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego)
obrońca obwinionej sędzi w stanie spoczynku X.Y., adw. A. R. wniosła o
wyłączenie SSN Marka Dobrowolskiego od udziału w sprawie prowadzonej pod
sygn. II ZOW 22/23. Argumentacja wniosku zawarta w uzasadnieniu sprowadza się
w istocie rzeczy do stwierdzenia, że sędzia SN Marek Dobrowolski został powołany
na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady
Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8
grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych
innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3). Zdaniem wnioskodawcy skutkuje to

zagrożeniem braku obiektywizmu, a wręcz stronnictwem SSN Marka Dobrowolskiego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Z art. 41 § 1 k.p.k. wynika, że sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli zachodzi uzasadniona wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. W dotychczasowym orzecznictwie konsekwentnie prezentowany jest pogląd, iż twierdzenie o bezstronności sędziego w danej sprawie, musi być wykazane i racjonalnie uzasadnione. Uzasadniona wątpliwość, o której mowa w art. 41 § 1 k.p.k. musi zatem istnieć obiektywnie, a nie tylko w subiektywnym odczuciu strony składającej wniosek o wyłączenie. Chodzi wszakże o wątpliwość, którą w oparciu o zaistniałą okoliczność mogłaby powziąć każda inna, rozsądnie oceniająca sytuację i nie zaangażowana w spór osoba. Nie stanowi zarazem przyczyny wyłączenia sędziego sama podejrzliwość strony, czy też utrata wiary w bezstronność sędziego, wynikająca z jej subiektywnego odczucia. Uwagi powyższe odnoszą się do takiego zachowania sędziego na sali rozpraw oraz poza nią, z którego mogłoby wynikać, że sędzia jest w określony sposób nastawiony do uczestników postępowania lub do sprawy. Chodzi tu o zachowanie sędziego odnoszące się zarówno do oceny rozpoznawanej sprawy przed wydaniem rozstrzygnięcia, jak i o wyrażanie pewnych opinii oceniających uczestników postępowania, które może świadczyć o określonym nastawieniu sędziego do sprawy lub osób w niej uczestniczących (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2021 r., V KK 39/21, Lex nr 3148244). Uzasadniona wątpliwość co do bezstronności sędziego zachodzi jedynie wówczas, gdy sędzia swój pogląd ujawnia przed rozpoznaniem sprawy lub w trakcie jej rozpoznawania, wyraźnie zmierzając w kierunku potwierdzenia swojej pierwotnej oceny sprawy, lub wyraża swój stosunek do strony (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 1985 r., V KRN 333/85, Lex nr 17631; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 1971 r., III KR 213/70, Lex nr 479162; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2011 r., V KK 227/10, Lex nr 786417; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 dnia 2008 r., III KK 73/08, Lex nr 465883).

W ocenie Sądu Najwyższego żądanie wnioskodawcy nie spełnia powyższych kryteriów, zaś sama argumentacja wniosku nie zawiera żadnych okoliczności, które mogłyby podawać w wątpliwość stronniczość SSN Marka Dobrowolskiego, tym samym nie spełniając wymogów wskazywanych przez ustawodawcę w art. 41 k.p.k. Wnioskodawca w swoim wniosku nie wykazał, aby SSN Marek Dobrowolski był w jakikolwiek sposób uprzedzony w stosunku do wnioskującego. W doktrynie wskazuje się, iż wątpliwość co do bezstronności sędziego powinna być „uzasadniona”. Zwrot ten oznacza, że chodzi o poważną wątpliwość oraz że musi ona istnieć obiektywnie, a nie tylko w subiektywnym przeświadczeniu (urojeniu) strony, którą na podstawie zaistnienia określonej okoliczności mogłaby powziąć każda inna, rozsądnie oceniająca i nieuprzedzona osoba. W doktrynie słusznie wskazuje się, że nie stanowi przyczyny wyłączenia sędziego sama tylko podejrzliwość strony ani utrata wiary w bezstronność sędziego wynikająca z jej subiektywnego odczucia. Przyczyny takiej nie stanowi także niewłaściwe zachowanie się strony wobec sędziego, gdyż wówczas strona mogłaby wyłączyć każdego niewygodnego dlań sędziego. Nie są też przyczyną wyłączenia wyrażane przez sędziego ogólne poglądy prawne w poprzednio wydawanych orzeczeniach czy publikacjach naukowych (zob. D. Świecki [w:] B. Augustyniak, K. Eichstaedt, M. Kurowski, D. Świecki, Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz aktualizowany, Lex/el. 2024, art. 41).

Przenosząc powołane judykaty na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, iż wnioskujący w złożonym wniosku nie wykazał, aby SSN Marek Dobrowolski dokonał oceny sprawy o sygn. akt II ZOW 22/23 przed jej rozpoznaniem, bądź też wyrażał opinię oceniającą uczestników tego postępowania, która świadczyłaby o jego nastawieniu do sprawy lub osób w nim uczestniczących. Przede wszystkim zauważyć należy, iż zdecydowana większość okoliczności, na których oparty jest wniosek, ma charakter abstrakcyjny i nie jest bezpośrednio związana ze sprawą o sygn. akt II ZOW 22/23, w której SSN Marek Dobrowolski jest sprawozdawcą.

Mając na względzie powyższe Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[M. T.]

[a.t]